

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 7Csp/18/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119458876
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Segečová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6119458876.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica konajúc sudkyňou JUDr. Evou Segečovou v spore žalobcu Poštová banka, a.s., IČO: 31 340 890, so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, právne zast. Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o., IČO: 47 232 471, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, konajúc konateľom JUDr. Alexandrom Kadelom, advokátom, proti žalovanému 1/ H. B., B.. X.X.XXXX, X. XXX XX O. XXX a žalovanej 2/ T.H. B., B.. XX.XX.XXXX, X. XXX XX O. XXX, obaja právne zast. AK VAVRINČÍK s.r.o., IČO: 52 619 818, so sídlom Hurbanova 752/1, 915 01 Nové Mesto nad Váhom, konajúca konateľom JUDr. Filipom Vavrinčíkom, advokátom, o zaplatenie 17 374,92,-EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní 1/, 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 10.410,11,-EUR spolu s kapitalizovaným úrokom z omeškania v sume 611,73,-EUR a úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne:

- zo sumy 10.650,11,-EUR od 21.11.2019 do 10.1.2020 a

- zo sumy 10.410,11,-EUR od 11.1.2020 do zaplatenia,

s tým že na zaplatenie tohto plnenia súd povoľuje žalovaným 1/, 2/ splátky vo výške 450,-EUR, až do úplného zaplatenia dlžnej sumy, splatné vždy do 25. dňa v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že nezaplatenie čo i len jednej splatnej splátky riadne a včas má za následok splatnosť celého dlhu, a to ku dňu splatnosti prvej nezaplatennej splátky.

II. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 240,-EUR zastavuje.

III. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

IV. Žalovaní 1/, 2/ sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne náhradu trov konania v rozsahu 22,60 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania žalobcu.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu, doručeným súdu dňa 6.12.2019, domáhal, aby súd uložil žalovaným 1/, 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu vo výške 17 374,92,-EUR, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 15.899,94,-EUR od 21.11.2019 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania a to titulom neplnenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka č. 1558177076 uzatvorenej dňa 12.11.2015 (ďalej len „zmluva o úvere“), uzatvorenej v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z.

2. Z podaného návrhu súd zistil, že žalobca, na základe zmluvy o úvere, poskytol žalovaným 1/, 2/ úver vo výške 20.000,-EUR. Žalovaní 1/, 2/ sa zaviazali úver splácať v 108. mesačných splátkach, vo výške

po 293,-EUR, počnúc dňom 25.12.2015, vždy do 25. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci, s termínom konečnej splatnosti úveru 25.11.2024. Z dôvodu, že poskytnutý úver riadne a včas nesplácali a to napriek upozorneniu v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 18.10.2018, v sume 17.063,96,-EUR, pozostávajúcej z istiny vo výške 16.469,94,-EUR, úroku vo výške 576,02,-EUR a poplatku za upomienky vo výške 18,-EUR. Následne žalovaní 1/, 2/ čiastočne uhradili svoj záväzok a to dňa 9.11.2018 vo výške 330,-EUR a dňa 20.11.2019 vo výške 240,-EUR. Tieto plnenia započítal žalobca na nesplatenú istinu úveru.

3. V návrhu na vydanie platobného rozkazu, požadoval žalobca uhradenie sumy 17.374,92,-EUR, uplatnenej ako „istina“, ku ktorej uviedol, že pozostáva z istiny vo výške 15.899,94,-EUR, vyčísleného úroku z istiny vo výške 576,02,-EUR (ako súčtu dlžného zmluvného úroku a zákonného úroku z omeškania od momentu poskytnutia úveru do momentu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru), vyčísleného zákonného úroku z omeškania vo výške 880,96,-EUR (od momentu zosplatenia úveru do vykonania poslednej úhrady zo strany žalovaných 1/, 2/), zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 15.899,94,-EUR od 21.11.2019 do zaplatenia, a poplatkov vo výške 18,-EUR. Žalobca uviedol, že po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, žalovaní 1/, 2/ uhradil dňa 9.11.2018 sumu 330,-EUR a dňa 20.11.2019 sumu 240,-EUR.

4. K návrhu žalobca pripojil listinné dôkazy a to zmluvu o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka č. 1558177076 zo dňa 12.11.2015, aktuálny stav úveru ku dňu 31.10.2019, upozornenia - výzvy na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 21.9.2018 adresované žalovaným 1/, 2/ s poštovým podacím hárkom preukazujúcim ich odoslanie dňa 24.9.2018, výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 18.10.2018 adresované žalovaným 1/, 2/ s poštovým podacím hárkom preukazujúcim ich odoslanie dňa 19.10.2018, predžalobné výzvy zo dňa 17.10.2019 adresované žalovaným 1/, 2/ s poštovým podacím hárkom preukazujúcim ich odoslanie dňa 17.10.2019. Žalobca odkázal na uloženie ďalších listinných dôkazov v súdnom registri súdu OpP (sp. zn. 1OpP/78/2017, sp. zn. 1OpP 10/2018, sp. zn. 1OpP/22/2018) a to sadzobník, obchodné podmienky, všeobecné obchodné podmienky, plnomocenstvo a osvedčenie o registrácii pre DPH.

5. Žalovaní 1/, 2/, v odpore podanom voči platobnému rozkazu vydanom tunajším súdom pod sp. zn. 24Up/1893/2019, prostredníctvom právneho zástupcu uviedli, že poskytnutý úver predstavoval tzv. refinančný úver, na základe ktorého došlo k splateniu ich predchádzajúceho úveru poskytnutého taktiež žalobcom. Žiadali preto, aby súd vyzval žalobcu na predloženie predchádzajúcich zmlúv o úvere, ktoré boli splatené týmto refinančným úverom s tým, aby žalobca špecifikoval, z čoho pozostávala suma splatených úverov vo výške 20.000,-EUR. Poukázali pritom na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 21Co/173/2017 zo dňa 28.6.2018, v ktorom bolo konštatované, že je spoločensky nežiaducim rizikom, ak banka opakovane, bez posúdenia skutočnej výšky pohľadávky z predchádzajúceho úveru, stanoví ako dlh aj plnenie z nečestných klauzúl predchádzajúceho úveru a vykontrahuje nový úver, a to aj opakovane, a takto vygraduje úverovanie, bez posúdenia bonity dlžníkov a bez zachovania kontinuity ich ochrany právnymi predpismi týkajúcimi sa spotrebiteľských úverov. S poukazom na uvedené žalovaní 1/, 2/ považujú zmluvu o úvere za neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka a žalobcom uplatnený nárok za nárok z titulu bezdôvodného obohatenia, voči ktorému vznášajú námietku premlčania z dôvodu márneho uplynutia subjektívnej dvojročnej premičacej doby dňa 11.11.2017.

6. V prípade, ak by súd neposúdil zmluvu o úvere ako neplatný právny úkon, túto zmluvu považujú žalovaní 1/, 2/ za bezúročnú a bez poplatkov, keďže neobsahuje správny údaj o celkovej čiastke spojenej so zaplatením úveru, ktorú mali zaplatiť. Táto je v zmluve o úvere uvedená vo výške 31.587,17,-EUR, hoci súčin mesačnej splátky vo výške 293,-EUR a počtu splátok 108, predstavuje sumu 31.644,-EUR. Táto skutočnosť má za následok nesprávny údaj o RPMN. V tejto súvislosti poukázali na rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/245/2017 a sp. zn. 4Co/122/2018 a rozhodnutie a Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/234/2018, z ktorých vyplýva, že nesprávne uvedenie náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, sa úver poskytnutý žalobcom žalovaným 1/, 2/, považuje za poskytnutý bez úroku a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch).

7. Ďalej namietli aj nesprávny údaj o priemernej RPMN, ktorý je v zmluve o úvere uvedený vo výške 11,01 % ročne, z dôvodu, že súhrnné informácie o údajoch o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za príslušné obdobie, kedy žalobca so žalovanými 1/, 32/ uzatvoril zmluvu, zverejnené

na stránke Ministerstva financií SR, sú v rozpore s údajmi uvedenými v úverovej zmluve. Údaj o RPMN je pritom pre spotrebiteľa jeden z najdôležitejších, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť a je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti, či nevýhodnosti úveru.

8. Napokon žalovaní 1/, 2/ namietli aj predčasnosť uplatnenia nároku zo strany žalovaného z dôvodu, že s ním majú uzatvorenú dohodu o splátkach k nesplatennej časti úveru, v zmysle ktorej úver naďalej aj splácajú. Uviedli, že túto skutočnosť vedia súdu preukázať na pojednávaní.

9. Po zrušení platobného rozkazu (§ 11 ods. 5 zák. č. 307/2016 Z.z.), súd na návrh žalobcu (§ 14 ods. 3 zák. č. 307/2016 Z.z.), pokračoval v konaní ako súd príslušný na prejednanie sporu.

10. Žalobca, prostredníctvom právneho zástupcu, vo vyjadrení k podanému odporu žalovaných 1/, 2/ uviedol, že zmluva o úvere bola uzatvorená na podnet žalovaných 1/, 2/ a nie je mu zrejmé, prečo žalovaní 1/, 2/ s odstupom času uvádzajú k tejto otázke rozporujúce tvrdenia. Samotní žalovaní 1/, 2/ uviedli, ktoré úvery a z titulu ktorých zmlúv žiadajú splatiť. Ďalej uviedol, že žalovaní 1/, 2/ svoj odpor odôvodnili možnou neplatnosťou resp. možnou bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úverovej zmluvy, ktorá však nie je právnym titulom vzniku žalobcom uplatneného nároku. Právnym titulom dlhu je zmluva o úvere lepšia splátka č. 1558177076. Uvedená zmluva je nezávislá od zmlúv, ktoré uvádzajú žalovaní 1/, 2/ v podanom odpore. Namietaná neplatnosť zmluvy z dôvodu možnej bezúročnosti a bezpoplatkovosti iných úverových zmlúv, ktoré nie sú právnym titulom v tomto konaní uplatneného nároku, s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 21Co/173/2017 zo dňa 28.6.2018, je nedôvodná. Žalovaní 1/, 2/ vedome vstúpili do nového záväzkového vzťahu práve za účelom skončenia iných, už existujúcich záväzkových vzťahov. Okrem uvedeného, Krajský súd v Prešove v uvádzanom rozhodnutí rozhodoval o zmluve uzatvorenej v období režimu zákona č. 258/2001 a platnosti smernice Rady 87/102/EHS, pričom bol sporný aj samotný charakter zmluvy. Zmluva, ktorá je titulom vzniku pohľadávky v tomto konaní, bola uzatvorená v čase účinnosti zákona č. 129/2010 Z.z. a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES. Žalobca doplnil, že on nikdy netvrdil a ani nedeklaroval, že zmluva lepšia splátka nie je spotrebiteľským úverom, čo je taktiež opakom toho, ako bolo tomu v spore o ktorom rozhodoval Krajský súd Prešov. Platobnú schopnosť žalovaných 1/, 2/ skúmal z viacerých zdrojov a táto vyplýva z reportov zo SRBI, EOS KSI a Sociálnej poisťovne. Príjem žalovaného 1/ žalobca zistil z externého zdroja vo výške 1.330,-EUR, príjem žalovanej 2/ bol rodičovský príspevok vo výške 203,-EUR. Podľa dát EOS KSI žalovaní 1/, 2/ nemali evidované žiadne spisy. Žalovaný 1/ uviedol, že je ženatý a má 1 vyživované dieťa a žalovaná 2/ uviedla rodinný stav vydatá. Finančná analýza platná v danom čase umožňovala poskytnutie úveru 20.000,-EUR na 9 rokov s mesačnou splátkou 293,-EUR. Žalobca teda postupoval s odbornou starostlivosťou v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. Opak žalovaní 1/, 2/ nijako nepreukázali.

11. K údajne nesprávne uvedenej výške celkových nákladov úveru, žalobca poukázal na to, že zákon nehovorí o tom, že celkovou čiastkou, ktorú má spotrebiteľ uhradiť je násobok počtu splátok s ich výškou. Interný systém žalobcu, mu neumožňuje dohodnúť so žalovanými 1/, 2/ mesačné splátky s uvedením na desatinné čísla. Splátky preto zaokrúhľoval smerom nahor. Zaokrúhlenie potom spôsobilo, že výška posledných splátok nebola totožná s ostatnými splátkami, alebo bola nižšia. Táto skutočnosť vyplýva z predpisu splátok, ktorý súdu prekladá spolu so svojim vyjadrením. Tu poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Csp/201/2017 s tým, že pokiaľ aj súčet dohodnutých splátok prevyšuje v zmluve uvedenú celkovú čiastku úveru, čo sa stalo tým, že veriteľ neuviedol, že posledná splátka je nižšia, je potrebné vychádzať z toho, že zákon vyžaduje iba uvedenie celkovej čiastky, ktorú musí dlžník zaplatiť a z obsahu úverovej zmluvy je zrejmé, že je v nej daná náležitosť uvedená určitým a zrozumiteľným spôsobom nevyvolávajúcim pochybnosti u spotrebiteľa o celkovej čiastke, ktorú musí zaplatiť.

12. K tvrdenej nesprávne uvedenej priemernej RPMN žalobca uviedol, že za obdobie 2. štvrtroku 2015 bola priemerná RPMN na trhu vo výške 11,01%. A teda bola správna.

13. Napokon žalobca poprel aj tvrdenia žalovaných 1/, 2/, že by medzi ním a žalovanými 1/, 2/ existovala platná dohoda o splátkach. Žalovaní 1/, 2/ jej existenciu nijako nepreukázali. Ich tvrdenie je účelové.

14. K vyjadreniu k odporu, žalobca pripojil listinné dôkazy a to dáta dopytu žalovaných 1/, 2/ zo zdroja EOS KSI, dáta dopytu žalovaných 1/, 2/ zo zdroja SRBI a predpis splátok k zmluve o úvere.

15. Žalovaní 1/, 2/, vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu - duplike, prostredníctvom právneho zástupcu, zotrvali na predchádzajúcich vyjadreniach, najmä týkajúcich sa bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy,

vrátane spracovateľského poplatku a poplatkov za upomienky, o ktorých ustanovenia v zmluve považujú za neprijateľné zmluvné podmienky, čo obdobne posúdil aj Krajský súd v Bratislave v rozsudku sp. zn. 5Co/220/2018 zo dňa 16.10.2018. Ďalej tvrdili, že žalobca ich uviedol do omylu, keďže im neposkytol pôžičku 20.000,-EUR ale možnosť splatiť súčet všetkých nimi neuhradených záväzkov jednou splátkou. Výšku záväzkov pri jednotlivých zmluvách žalobca ani neuviedol. V danej súvislosti poukázali na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3Co/147/2016 zo dňa 10.1.2017. Napokon, k tvrdeniu žalobcu, že nemá vedomosť existencii žiadnej dohody o splátkach uzatvorenej so žalovanými 1/, 2/, právny zástupca žalovaných 1/, 2/ poukázal na povinnosť žalobcu niesť dôkazné bremeno v konaní. Táto dohoda bola uzatvorená dňa 24.10.2019 a žalovaní 1/, 2/ podľa nej hradili splátky z nej vyplývajúce. Uvádzanú dohodu žalovaní 1/, 2/ súdu nepredložili.

16. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 18.11.2020 súdu oznámil, že žalovaní 1/, 2/, v čase po podaní žaloby, čiastočne svoj dlh plnili a dňa 10.1.2020 uhradili žalobcovi sumu vo výške 240,-EUR. Platby uhradené do podania žaloby, sú započítané v žalobe. Žalobca zobral žalobu späť čo do výšky 240,-EUR, započítanej na istinu úveru. Vo zvyšnej časti trvá na podanom návrhu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol, aby súd zaviazal žalovaných 1/, 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť dlžnú istinu vo výške 15.659,96,-EUR, vyčíslený úrok z istiny vo výške 576,02,-EUR, vyčíslený zákonný úrok z omeškania vo výške 880,96,-EUR, zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 15 899,94,-EUR od 21.11.2019 do 10.1.2020 a zo sumy 15.659,94,-EUR od 11.1.2020 do zaplatenia, zaplatený súdny poplatok a náhradu trov právneho zastúpenia, všetko do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Súčasne, prostredníctvom právneho zástupcu oznámil, že vzhľadom na právny stav, a najmä s poukazom na dôvod hospodárnosti konania, si dovoľuje súd požiadať o ospravedlnenie svojej neúčasti ako aj jeho právneho zástupcu na nariadenom pojednávaní dňa 17.12.2020 a o konanie vo veci samej v ich neprítomnosti.

17. V ďalšom podaní, doručenom súdu dňa 24.11.2020, žalobca k duplike žalovaných uviedol, že rozhodnutia všeobecných súdov, na ktoré poukazujú žalovaní 1/, 2/ sú prejednané. Poprel tvrdenia o údajnom uvedení žalovaných 1/, 2/ do omylu s tým, že práve žalovaní 1/, 2/ vedome iniciovali uzatvorenie zmluvy s ním a to práve z dôvodu záujmu skončenia iných svojich záväzkov voči iným veriteľom. Postup, ktorým sa na základe novej zmluvy o úvere refinancujú staré úvery, je v súlade s § 497 Obchodného zákonníka, pričom finančné prostriedky čerpané z úveru sú priamo poukázané veriteľovi refinancovaného úveru. (rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 11Co/262/2019 zo dňa 19.5.2020). K ostatným tvrdeniam žalovaných 1/, 2/ uviedol, že títo sa pred podpisom zmluvy s ňou oboznámili a vedome ju podpísali. V zmluve nie sú uvedené žiadne skryté sankcie ale o platné zmluvné ustanovenia.

18. Súd vo veci konal a rozhodoval v zmysle § 180 CSP v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu. Právny zástupca žalobcu podaním doručeným súdu dňa 27.4.2021 ospravedlnil svoju neúčast na nariadenom pojednávaní a súhlasil s jeho konaním a rozhodnutím súdu v jeho neprítomnosti.

19. Právny zástupca žalovaných 1/, 2/ v konaní poukázal na predchádzajúce vyjadrenia vo veci. S poukazom na to, že predchádzajúce záväzky žalovaných 1/ a 2/ neboli žalobcom posúdené, mal za to, že úverová zmluva je neplatný právny úkon, na základe čoho potom žiadal o vydanie bezdôvodného obohatenia. Pokiaľ by sa súd s touto argumentáciou nestotožnil, poukázal na nesprávne vyčíslenie uhradenej časti úveru ku dňu 18.10.2018 v sume 16.469,94,-EUR, keď po spočítaní úhrady 31 splátok by zostávajúca suma mala byť 16.145,22,-EUR, čím vzniká rozdiel zhruba vo výške 320,-EUR. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobca nedostatočne a nesprávne rozpočítal úver na jednotlivé splátky. Zmluvu považuje za bezúročnú a bez poplatkov, a to podľa § 11 ods. 1 písm. b) s poukazom na § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z., a na § 11 ods. 1 písm. b) a d) uvedeného zákona, keď je nesprávne a v neprospech spotrebiteľa uvedená aj priemerná RPMN. Ďalej opätovne poukázal na § 11 ods. 2, v súvislosti s § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. s tým, že žalobca nedostatočne preskúmaval bonitu žalovaných 1/ a 2/ predtým, ako im poskytol úver, pričom z tohto úveru boli vyplatené predchádzajúce úvery žalovaných 1/ a 2/. Po kontrole súm, ktoré boli zostatkami predchádzajúcich úverov, tieto sumy nie je možné stotožniť s výpisom z registra SRBI, ktorý predložil žalobca. Z uvedených dôvodov je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. V takom prípade navrhol, aby žalovaní 1/ a 2/ dlžnú istinu úveru uhradili v splátkach po 450,-EUR mesačne. Trovy súdneho konania navrhol, aby súd nepriznal žiadnej zo sporových strán.

20. Po právnej stránke posúdil súd zmluvný vzťah v súlade s právnou úpravou platnou v deň uzavretia zmluvy o úvere, t.j. dňa 12.11.2015.

21. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

23. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

24. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

25. Podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

26. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

27. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

28. Podľa § 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie
g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

29. Podľa § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

30. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

31. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

32. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

33. Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z.“), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

34. Podľa § 145 ods. 2 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

35. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

36. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak, súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

37. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

39. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise a to návrhom na vydanie platobného rozkazu (č.l. 1-4), zmluvou o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka č. 1558177076 zo dňa 12.11.2015 (č.l. 14-15), aktuálnym stavom úveru ku dňu 31.10.2019 (č.l. 5), upozoreniami - výzvami na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 21.9.2018 adresované žalovaným 1/, 2/ s poštovým podacím hárkom preukazujúcim ich odoslanie dňa 24.9.2018, výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 18.10.2018 adresované žalovaným 1/, 2/ s poštovým podacím hárkom preukazujúcim ich odoslanie dňa 19.10.2018, predžalobné výzvy zo dňa 17.10.2019 adresované žalovaným 1/, 2/ s poštovým podacím hárkom preukazujúcim ich odoslanie dňa 17.10.2019 (všetko na čl. 7-13), sadzovníkom poplatkov pre fyzické osoby účinným od 3.8.2015 (č.l. 147-161), obchodnými podmienkami pre spotrebiteľské úvery účinné od 13.6.2015 (č.l. 134-137), všeobecné obchodné podmienky účinné od 1.1.2015 (č.l. 138-146). Ďalej odporom žalovaných 1/, 2/ (č.l. 44-46 a 78-80), vyjadrením žalobcu k odporu (čl. 88-90 a 97-99) vrátane dokumentov preukazujúcich skúmanie platobnej schopnosti žalovaných 1/, 2/ z dát Sociálnej poisťovne, EOS KSI a SRBI (č.l. 92-95 a 100-105) a predpis splátok k zmluve o úvere (č.l. 96), duplikou žalovaných 1/, 2/ (č.l. 166-168), čiastočným späťvzatím žaloby a ospravedlnením (č.l. 177-178), podaním žalobcu doručeným súdu dňa 24.11.2020 (č. l. 191-192), ako aj ostatnými listinami nachádzajúcimi sa v súdnom spise.

40. Z uvedených listinných dôkazov, prednesov na pojednávaní ako aj z obsahu celého spisového materiálu, súd zistil nasledovný skutkový stav veci:

41. V konaní nebolo sporné, že dňa 12.11.2015 bola medzi žalobcom ako veriteľom, vystupujúcim v postavení dodávateľa a žalovaným 1/ ako dlžníkom a žalovanou 2/ ako spoludlžníčkou, obaja vystupujúci v postavení spotrebiteľov, uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka č. 1558177076, titulom ktorej žalobca poskytol žalovaným 1/, 2/ spotrebiteľský úver vo výške 20.000,-EUR, s ročnou fixnou úrokovou sadzbou 10,90 %, pri RPMN banky 11,50 %, priemernej RPMN na trhu 11,01 %, celkovou čiastkou ktorú ma klient zaplatiť 31.587,17,-EUR.

42. V konaní nemal súd sporné ani to, že žalovaní 1/, 2/ sa zaviazali úver splácať spoločne a nerozdielne (bod 4.3 zmluvy) v 108. mesačných splátkach po 293,-EUR, so splatnosťou mesačných splátok vždy k 25. dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej mesačnej splátky 25.12.2015 a termínom konečnej splatnosti úveru 25.11.2024. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli okrem iného obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery a všeobecné obchodné podmienky s tým, že žalovaní svojimi podpismi na uvedenej zmluve potvrdili, že sa s týmito dokumentmi oboznámili a súhlasia s ich obsahom (bod 5.4 zmluvy).

43. Sporné ďalej nebolo ani to, že Upozornením - výzvou na splatenie dlžnej čiastky úveru zo dňa 21.9.2018 žalobca oznámil žalovaným 1/, 2/, že podstatným spôsobom porušili ustanovenia zmluvy o úvere a obchodné podmienky tým, že napriek predchádzajúcej upomienke neuhradili svoje záväzky voči žalobcovi. Následne žalobca, Výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 18.10.2018, oznámil žalovaným 1/, 2/, že z dôvodu porušenia ustanovení zmluvy o úvere, sa stáva úverová pohľadávka ku dňu 18.10.2018 predčasne splatnou v celom rozsahu a to vo výške 17.063,96,-EUR, pozostávajúcej z istiny 16.469,94,-EUR, úroku 576,02,-EUR a poplatku za upomienky 18,-EUR. Splatný dlh žiadal uhradiť obratom, najneskôr v lehote 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Výzvy odoslal žalovaným 1/, 2/ dňa 19.10.2018.

44. Z aktuálneho stavu úveru ku dňu 31.10.2019 (č.l. 5-6), predloženého žalobcom súd zistil, že celkovo žalovaní 1/, 2/ do vyhlásenia predčasnej splatnosti uhradili žalobcovi sumu vo výške 8.779,89,-EUR. Jednotlivé úhrady dlhu vyplývajúce z aktuálneho stavu úveru (na č.l. 5-6) predloženého žalobcom, v časti „Zaplatené splátky“.

45. Žalobca v žalobe tvrdil a žalovaní nerozporovali, že po vyhlásení predčasnej splatnosti žalovaní 1/, 2/ uhradili žalobcovi sumu vo výške 330,-EUR, dňa 9.11.2018 a sumu 240,-EUR dňa 20.11.2019.

46. Žalobca ďalej tvrdil a žalovaní nerozporovali, že po podaní žaloby a to dňa 10.1.2020, žalovaní 1/, 2/ uhradili žalobcovi sumu 240,-EUR, v časti ktorej žalobca vzal žalobu späť a to ešte pred predbežným prejednaním sporu, resp. pred pojednávaním. Na základe uvedeného súd konanie v časti o zaplatenie sumy 240,-EUR s príslušenstvom v zmysle ust. § 145 ods. 2 CSP zastavil. Súd túto úhradu potom započítal na dlžnú istinu, tak ako to uviedol aj žalobca.

47. Žalovaní 1/, 2/ tak titulom zmluvy o úvere lepšia splátka č. 1558177076 zo dňa 12.11.2015, do času vyhlásenia rozhodnutia súdu vo veci, uhradili žalobcovi sumu v celkovej výške 9.589,89,-EUR.

48. Súd, viazaný žalobným návrhom žalobcu po zohľadnení čiastočného späťvzatia zo dňa 18.10.2020 konštatuje, že po zastavení konania v časti o zaplatenie sumy 240,-EUR, predmetom konania zostal uplatnený nárok žalobcu na zaplatenie sumy 15.659,94,-EUR, vyčíslený úrok z istiny vo výške 576,02,-EUR, vyčíslený zákonný úrok z omeškania vo výške 880,96,-EUR, zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 15 899,94,-EUR od 21.11.2019 do 10.1.2020 a zo sumy 15.659,94,-EUR od 11.1.2020 do zaplatenia.

49. V konaní zostalo sporné, či bola zmluva o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka č. 1558177076 uzatvorená platne, keď žalobcovia 1/, 2/ tvrdili, že z dôvodu nepreskúmania bezúročnosti a bezpoplatkovosti ich predchádzajúcich úverov, ktoré ňou boli refinancované, je neplatná a v tejto súvislosti vzniesli námietku premlčania vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo na ich strane. Žalobca tvrdil, že zmluva bola uzatvorená platne.

50. Po právnom posúdení uvedenej spornej skutočnosti súd uvádza, že nepovažoval uzatvorenú zmluvu o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka č. 1558177076 zo dňa 12.11.2015 za neplatnú v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

51. Súd nepovažoval za potrebné vykonávať dôkaz navrhnutý žalovanými 1/, 2/ a to vyžiadať od žalobcu predloženie zmlúv o úvere, ktoré boli splatené refinančným úverom a špecifikovanie z čoho pozostávala suma týchto splatených úverov z dôvodu, že tieto zmluvy neboli predmetom tohto konania. Súd poukazuje na to, že predmetom tohto sporu bola zmluva o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka č. 1558177076 uzatvorená medzi žalobcom a žalovanými 1/, 2/ dňa 12.11.2015. Súd preto skúmal dôvodnosť nárokov z nej vyplývajúcich. Tvrdenia žalovaných 1/, 2/ poukazujúce na uvádzané rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, nepovažoval súd v prejednávacom prípade za relevantné, keďže uvedené rozhodnutie vychádza z iného skutkového stavu veci. Predmetom refinancovania boli úvery poskytnuté žalovaným 1/, 2/ tretími subjektami (ČSOB, Cetelem Slovensko, Consumer Finance Holding - Quatro, Triangel) nie žalobcom, ako to nepravdivo uvádzali žalovaní 1/, 2/. Žalobca nie je a nebol subjektom oprávneným preskúmať zmluvy iných veriteľov, ani podať v tomto smere návrh na súd na ich preskúmanie. Takto mohli postupovať iba žalovaní 1/, 2/. Žalobca nemal na obsah týchto zmlúv žiadny dosah a preto za ich obsah ani nemôže niesť zodpovednosť. Žalobca mohol pri poskytnutí úveru skúmať iba bonitu žalovaných 1/, 2/, čo aj urobil. Uvedenú skutočnosť má súd preukázanú výpismi z databázy SRBI (Spoločný register bankových informácií) a databázy Sociálnej poisťovne, z ktorých okrem príjmov žalovaných 1/, 2/ súd zistil, že poskytnutým úverom žalovaní 1/, 2/ refinancovali (vyplatili) tri skôr poskytnuté úvery a znížili si splátku (pôvodne na tieto úvery) zo sumy 503,-EUR na sumu 293,-EUR, čo je výška splátky skúmaného úveru. Príjmy žalovaných 1/, 2/ a ich hospodárenie, boli znížením ich výdavkov, ovplyvnené pozitívne. Súd nemal preto dôvod konštatovať, že by žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou. Okrem uvedeného, súd nemal zo strany žalovaných 1/, 2/ preukázané, že by títo v čase, keď požiadali žalobcu o refinancovanie svojich predchádzajúcich úverov (prípadne neskôr), viedli nejaké konania o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti svojich predchádzajúcich úverov (ako aktívne vecne legitimované subjekty), že by žalobca o tom prípadne vedel, resp. že by mali vydané súdne rozhodnutia vo svoj prospech v tomto smere. Súd preto tvrdenie žalovaných 1/, 2/ o tom, že ich predchádzajúce zmluvy neposudzoval žiaden súd, iba žalobca, čo je dôvod neplatnosti neskôr uzatvorenej zmluvy o úvere, ktorá je predmetom tohto konania, nepovažoval za dôvodné. Uvedená skutočnosť nie je dôvodom absolútnej neplatnosti posudzovanej zmluvy. V tejto súvislosti súd neakceptoval ani tvrdenie žalovaných 1/, 2/, že by ich žalobca uviedol do omylu tým, že refinančným úverom poskytol plnenie na úhradu predchádzajúcich úverov priamo ich veriteľom a nie im samým na účet z dôvodu, že uvedený postup poskytovania refinančného úveru je bežný a v spoločnosti všeobecne známy postup finančných inštitúcií. Súd vychádzal aj z toho, že uvedený postup žalovaných 1/, 2/ ako spotrebiteľov nijako nepoškodzoval a žalovaní 1/, 2/ mali vedomosť o základných postupoch bánk, keď neuzatvárali zmluvu o úvere prvýkrát. Rovnako súd poukazuje aj na to, že tvrdenie žalovaných 1/, 2/ o tom, že žalobca v úverovej zmluve neuviedol ani výšku záväzkov pri jednotlivých zmluvách, považoval za nepravdivé, keďže výška týchto refinancovaných záväzkov bola v posudzovanej zmluve uvedená (bod 2.2 zmluvy-tabuľka). Súd tak tvrdenia žalovaných 1/, 2/ považoval za formu ich obrany, ktorú nepreukázali. Súd po preskúmaní uvedených skutočností konštatuje, že nepovažoval uzatvorenú zmluvu o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka č. 1558177076 zo dňa 12.11.2015 za neplatnú v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Námietku neplatnosti zmluvy žalovaných 1/, 2/, súd považoval za nedôvodnú.

52. Z uvedených dôvodov sa súd ani nezaoberal prípadným nárokom z titulu bezdôvodného obohatenia a vznesenou námietkou premlčania nároku.

53. V neposlednom rade súd dodáva, že aj samotní žalovaní 1/, 2/ svojím konaním uznávali nárok žalobcu za dôvodný, minimálne v časti nedoplatku istiny, o čom svedčí tá skutočnosť, že v priebehu konania (10.1.2020) uhradili žalovanému sumu vo výške 240,-EUR.

54. Ďalšou spornou skutočnosťou bola prípadná bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy o úvere.

55. Súd sa touto skutočnosťou zaoberal v súvislosti so znením ustanovenia § 11 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd skúmal, či zmluva o úvere obsahuje všetky obligatórne náležitosti v zmysle § 9 uvedeného zákona, pričom dospel k záveru, že tieto neobsahuje, resp. obsahuje ich nesprávne uvedené a preto je potrebné uvedený úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

56. Súd zo zmluvy o úvere zistil, že žalovaným 1/, 2/ bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 20.000,- EUR, s ročnou fixnou úrokovou sadzbou 10,90 %, pri RPMN banky 11,50 %, priemernej RPMN na trhu 11,01 %, za ktorý mali zaplatiť celkovú čiastku 31.587,17,-EUR a to postupnými mesačnými splátkami vo výške 293,-EUR, s počtom splátok 108. Tu súd konštatuje, že uvedenými splátkami by žalovaní 1/, 2/ uhradili žalobcovi spolu sumu 31.644,-EUR (293,-EUR x 108) a nie sumu, ktorá je uvádzaná v zmluve, ako celková čiastka, ktorú mali žalovaní 1/, 2/ zaplatiť. Rovnako súd konštatuje, že ak ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) predstavuje celkové náklady žalovaných 1/, 2/ spojené s poskytnutým úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky úveru, potom je RPMN uvedená tiež nesprávne, pretože celková výška úveru je v súčte s celkovými nákladmi spojených s úverom, celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

57. Súd potom vychádzal z toho, že v zmluve o úvere je nesprávne, v neprospech žalovaných 1/, 2/, uvedená povinná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch, a to nielen celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ale aj RPMN keďže nesprávne uvedenie celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, spôsobuje aj nesprávny výpočet RPMN (§ 2 písm. g), h), i) citovaného zákona).

58. Súd preto, v súlade s ustanovením § 11 ods. 1 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch, považoval poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov.

59. S tvrdením žalobcu, že zákon nehovorí o tom, že celkovou čiastkou, ktorú má spotrebiteľ uhradiť je násobok počtu splátok s ich výškou, hovorí iba o celkovej čiastke, ktorú musí dlžník zaplatiť, ktorá aj je, ako povinná náležitosť, uvedená v posudzovanej úverovej zmluve, súd nesúhlasil. Skutočnosť, že interný systém žalobcu, mu neumožňoval dohodnúť so žalovanými 1/, 2/ mesačné splátky s uvedením na desiatinné čísla a tieto preto zaokrúhľoval, je právne irelevantná a nemožno ju pričítať na ťarchu žalovaným 1/, 2/. Výška rozdielu pritom tiež nie je podstatná. Ide o nedostatok obligatórne stanovených zmluvných náležitostí, pričom podmienky zmluvy majú byť v čase jej podpisu jasné a zrozumiteľné a majú umožňovať spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať výšku nákladov, ktoré má uhradiť z titulu uzatvorenej zmluvy o úvere. RPMN je pritom pre spotrebiteľa jeden z najpodstatnejších údajov v zmluve, ktorý mu umožňuje porovnanie výhodnosti, či nevýhodnosti úveru z pohľadu jeho nákladovosti, pretože percentuálne vyjadruje priebežnú zaťaženosť spotrebiteľa splácaním úveru na ročnom základe. Nemožno potom súhlasiť s obranou žalobcu v tom smere, že je postačujúce iba formálne, aj keď matematicky nesprávne, uvedenie celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť v samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere, keď táto má vplyv na správnosť RPMN. Presný rozpis splátok, na ktoré sa následne žalobca vo svojich vyjadreniach odvolával, nebol súčasťou zmluvy o úvere.

60. Súd sa zaoberal aj tvrdením žalovaných 1/, 2/ o existencii dohody zo dňa 24.10.2019, podľa ktorej mali žalovaní 1/, 2/ uhrádzať splátky z nej vyplývajúce, v dôsledku čoho je žaloba podaná na súd žalobcom, podaná predčasne. Žalobca existenciu takejto dohody v konaní poprel a žalovaní 1/, 2/ dohodu uzatvorenú so žalobcom súdu nepredložili. Tvrdenie žalovaných 1/, 2/ súd preto považoval za nepreukázané. Súd konštatuje, že dôkazné bremeno v prípade existencie dohody o splátkach bolo na strane žalobcov 1/, 2/, ktorí ho neuniesli. Každá strana sporu, nie iba žalobca, je povinná označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci (povinnosť tvrdenia) a tieto svoje tvrdenia podprieť dôkazmi (dôkazné bremeno) a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu (čl. 8 Základných princípov CSP). Teda, bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. V zásade platí, že žalované právo tvrdí a preukazuje žalobca a okolnosti toto právo vylučujúce tvrdí a preukazuje žalovaný. Žalovaný je tak povinný svoje tvrdenia aj preukázať, nie iba tvrdiť. Okrem uvedeného súd poukazuje aj na tzv. negatívnu dôkaznú teóriu spočívajúcu v tom, že neexistencia niečoho majúca trvajúci charakter, sa zásadne nepreukazuje. Od nikoho (ani od žalobcu ani od žalovaného) tak nemožno žiadať, aby preukázal neexistenciu právnej skutočnosti, resp. právneho úkonu. Bolo preto na žalovaných 1/, 2/ preukázať existenciu uvádzaného právneho úkonu, o ktorom oni tvrdili, že existuje a ktorého existenciu žalobca poprel. K uvedenému súd odkazuje aj na závery rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 Cdo 13/2009.

61. Po právnom posúdení zistených skutočností v zmysle citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že podaná žaloba je čiastočne dôvodná.

62. Nakoľko v konaní nebolo sporné, že žalobca poskytol žalovaným 1/, 2/ na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka č. 1558177076, úver vo výške 20.000,-EUR ani to, že žalovaní 1/, 2/, titulom tejto zmluvy uhradili žalobcovi sumu v celkovej výške 9.589,89,-EUR (8.779,89,-EUR do zosplatnenia úveru + 570,-EUR od zosplatnenia úveru do podania žaloby + 240,-EUR po podaní žaloby), súd priznal žalobcovi právo na uhradenie sumy vo výške 10.410,11,-EUR, t.j. rozdielu medzi poskytnutou sumou úveru a zaplatenými platbami (20.000,-EUR - 9.589,89,-EUR), keďže úver bol súdom posúdený ako bezúročný a bez poplatkov. Súd zároveň nemal preukázané, že by žalovaní 1/, 2/ záväzok voči žalobcovi, v zostávajúcej výške uhradili, resp. že by zanikol iným spôsobom ako splnením.

63. Súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania z dôvodu, že sa žalovaní 1/, 2/ preukázateľne dostali do omeškania s plnením svojho peňažného záväzku, keď nevrátili úver v lehote stanovenej vo výzve na úhradu dlžnej sumy, v ktorej bola zároveň vyhlásená predčasná splatnosť úveru. Súd preto v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 odsek 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb., priznal žalobcovi aj kapitalizovaný zákonný úrok z omeškania vyčíslený od momentu zosplatnenia úveru (18.10.2018) do vykonania poslednej úhrady pred podaním žaloby (20.11.2019), avšak vo výške 611,73,-EUR. Tu súd vychádzal zo sumy 11.220,11,-EUR, keď od poskytnutej istiny 20.000,-EUR odpočítal splátky uhradené do zosplatnenia úveru vo výške 8.779,89,-EUR. Vo zvyšnej časti súd žalobcovi kapitalizovaný úrok z omeškania nepriznal z dôvodu, že bol vypočítaný z výšky istiny tvorenej aj započítaním splátok na zmluvné úroky a poplatky, na ktorých zaplatenie súd nárok žalobcovi nepriznal. Súd priznal žalobcovi aj zákonný úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 10.650,11,-EUR od 21.11.2019 do 10.1.2020 a zo sumy 10.410,11,-EUR od 11.1.2020 do zaplatenia.

64. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol ako nedôvodnú, keďže považoval úver za bezúročný a bez poplatkov.

65. Súd povolil žalovaným 1/, 2/ zaplatiť dlžnú sumu v mesačných splátkach po 450,-EUR, so splatnosťou vždy k 25. dňu v mesiaci, až do úplného zaplatenia dlhu.

66. Túto možnosť uloženia plnenia súdneho rozhodnutia v splátkach, súdu umožňuje ustanovenie § 232 ods. 4 CSP. Súd tak nanovo upravil splatnosť dlhu medzi sporovými stranami, pričom určil aj doložku straty výhody splátok. Súd pri rozhodovaní o výške splátky dlhu, vzal do úvahy celkovú výšku pohľadávky spolu s príslušenstvom a skutočnosť, že splátky v takejto výške sú vyššie ako splátky pôvodne dohodnuté v zmluve o úvere, pričom aj dlžná suma by takto mohla byť uhradená skôr ako to bolo pôvodne dohodnuté. Žalobca ako veriteľ tak uhradením dlhu v splátkach nebude nijako znevýhodnený v porovnaní s uzatvorenou zmluvou. Na strane žalovaných 1/, 2/ súd prihliadol na prejavenu snahu žalovaných 1/, 2/ o uhradenie dlžnej sumy a na to, že výšku splátky sami navrhli a teda je v ich schopnostiach a možnostiach takto dlh splatiť.

67. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, t.j. pomerne podľa pomeru úspechu strán sporu. V konaní bol úspešnejší žalobca, ktorému vzniklo právo na náhradu pomernej časti trov konania. Žalobca si uplatnil žalobou nárok v celkovej výške 17.374,92,-EUR (100 %). Súd mu priznal nárok vo výške 10.410,11,-EUR. Do úspechu žalobcu súd započítal aj sumu 240,-EUR, keď v tejto časti vzal žalobca žalobu späť z dôvodu jej úhrady žalovanými 1/, 2/ po podaní žaloby (10.410,11 + 240), t.j. sumu 10.650,11,-EUR. Úspešnosť žalobcu tak predstavuje 61,30 %. Úspech žalovaných 1/, 2/ predstavuje 38,70 %. Čistý úspech žalobcu potom predstavuje 22,60 % (61,30 % - 38,70 %). V súlade s st. § 262 ods. 1 CSP súd rozhodol len o nároku na náhradu trov konania. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Banská Bystrica.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v písm. a) až h), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak subjekt zaviazaný na plnenie dobrovoľne nespĺní to, čo mu vykonateľný rozsudok (exekučný titul) ukladá, možno na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu, vykonať exekúciu podľa ustanovení zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších zákonov.